

ODGOVORNI O NESTRPNOSTI

DRAGO OCVIRK

Četita pisunov v pisnih bralcev in roj nomenklaturinih komentatorjev imata znaten delež pri zastupljanju družbenega ozračja. Nanje smo se verni navadili tako, da nam kljub primitivnosti in neumnosti, laži in podtikanju ne pridejo več do živega. So mar nekateri to zaznali in so pisunsko vojskovanje okrepili s fizičnimi diverzijami na cerkvene reči? Se vračamo v primitivno fazo boja proti „farjem“, ki smo ga poznali tja do 60-ih let? Preveč vsega je, da bi bilo mogoče razložiti samo z naključjem. Pa tudi če bi bila le naključja, ostaja vprašanje, zakaj? Zakaj na Koprskem mladenič popača Marijin kip, „umetniki“ zažgejo križ, koprski svētnik prepreči praznično zvonenje zvonov, čreda nekulturnežev spremeni cerkev na Kumu v beznico ...

Nekdo je moral reči: Dovolj! In tudi je. Je bila to oblast, ki je za to, da skrbi za red in mir, za varnost državljanov in njihove lastnine? Morda varuh pravic, kakšna „Antigona“ ali škof Grmič? Sta protestirala Ribičič in Roter proti obnovi njunih metod izpred pol stoletja? Ne, vsi ti in drugi enako ugledni so videli v tem početju nekaj normalnega, tradicionalnega: „To se je vedno počelo!“ Estete med njimi je zaskrbelo za usodo „umetniškega“ izražanja, ko je cerkvena Komisija pravičnost in mir naslovila odprto pismo predsedniku države in vlade, šolskemu ministru, varuhu človekovih pravic in medijem, z vprašanjem, kaj bodo ukrenili, da se takšno početje neha.

In kaj so odgovorili? Iz Urada predsednika vlade je prišlo pismo, ki izraža presenečenje nad vsebino odprtega pisma in zavrača odgovornost vlade za nestrpnost do Cerkev. Res se je podpisovalo neki sporazum med Svetim sedežem in Slovenijo, a z njim ni nič, saj je pred letom in pol izginil na Ustavnem sodišču. Ni normalno, da to sodišče tako dolgo melje preprost sporazum, ki samo potrjuje uveljavljene pravice. Še bolj nenavadno pa je, da tako zavlačuje z mednarodnim sporazumom. S tem daje pomembna državna ustanova jasno vedeti drugi državi, da se nanjo poživlja. Kulturen odnos do Svetega sedeža, ki nas je med prvimi priznal in potegnil za sabo druge.

Vlada tudi ni zadovoljna, da je Komisija med vzroke za nestrpnost uvrstila „prepo-ved verskega pouka v šoli“. V bran stare

pravde (1946-1989) in večnih pridobitev revolucije se je srdito pognal šolski minister in z nekaj besednimi piruetami opravil z nadškofom in s Komisijo. Dokler je on po božji volji šolski minister, nima ne Bog ne nauk o njem kaj iskati v šoli. Bog naj bo v cerkvi, Gaber pa v šoli! Kljub ministromi odločnosti je težava, na katero opozarja Cerkev, resnična. V pravni državi pač nihče ne misli, da bi bilo prepovedano kaj dobrega. Šolarji zato sklepajo, da je verouk nekaj slabega, če ne sme v šolo in je iz nje izločen tako kot pretepanje in izsiljevanje, kraja in uživanje mamil ... Žal je vse to že v osnovnih šolah, zato so v njih tudi varnostniki. Ne mislim, da bi se kaj bistveno izboljšalo čez noč, če bi država sprejela verouk med obvezne izbirne predmete in bi ga še naprej poučevali v župniščih. Vendar bi to bil korak k bolj zavzetemu delu za bolj človeško kakovostno šolo, ko bi bilo med državo ter starši in Cerkvijo (civilno družbo) več sodelovanja za bolj zdrave medčloveške odnose med šolarji. Če bi se to zgodilo, bi marsikje lahko ukiniti varnostnike, denar pa vložili v dvig kakovosti.

Komisiji je odgovorila vlada, ki ponavlja svoje dobre namere in ne vidi, da bi mogla storiti še kaj več. Korekten, čeprav brezupen odgovor.

Čisto drugače sta reagirala šolski minister in varuh človekovih pravic. Oba sta zvalila krivdo za nestrpnost na Cerkev: če so ljudje nestrpni do Cerkev, je to zato, ker je ta nestrpna do njih. Ker pač obstaja, s tem marsikoga vznemirja, ob pomisli nanjo se človek razjezi, izgubi pamet in v samobrambi Cerkev nagonsko napade. Si predstavljate, kako ne bi bilo nobene varnosti več, če bi se vas lahko lotil vsak, ki mu greste na živce zato, ker ste veliki ali majhni, modrih ali rjavih oči? Samo zato, ker ste in ima po čem udariti! Kaj bi se zgodilo v demokratični državi z ministrom ali varuhom, ki žrtev obtoži nasilja? Še isti dan bi letel! Skratka, naslovljenci odprtega pisma, oblast torej, si je po Pilatovo umila roke in zanikala delež odgovornosti pri ustvarjanju ozračja za izbruh nestrpnosti. Katoličanom bi pač že moralo biti jasno, da bo oblast z njimi ravnala bolj ali manj rokovanjsko, dokler je ne bodo poklicali na odgovornost tam, kjer ima vsak glas težo: na volitvah.

Iz Družine

SDS bo postala Slovenska demokratska stranka

Socialdemokratska stranka - SDS se je odločila za preimenovanje v **Slovensko demokratsko stranko**, s čimer bodo zaokrožili tri leta trajajočo razpravo o spremembi imena. V stranki je namreč prevladalo prepričanje, da je leto dni pred parlamentarnimi in evropskimi volitvami najprimernejši trenutek za to potezo. S spremenjenim imenom stranke, v katerem bo tudi beseda slovenska, pa želi Socialdemokratska stranka Slovenije med drugim promovirati ime slovenske države in poudarjati slovensko nacionalno identiteto.

Skrajšano ime stranke bo tudi po novem SDS, prav tako pa bodo ohranili simbole in program, je povedal Janša. Evropska strankarska politika je danes razdeljena na dva dela - na eni strani so socialistične in liberalne, na drugi pa demokratske in ljudske stranke -, ki se vse bolj zblizujeta, pravi Janša.

Strankarski asociaciji EDU (Evropska demokratska unija) in EPP (Evropska ljudska stranka), katere dejavna članica je postala tudi SDS, se na evropski parlamentarni ravni združujeta v skupni poslanski klub, v okviru katerega

bodo delovali tudi poslanci SDS.

Socialdemokratski naziv je tujek v tej asociaciji, je pojasnil Janša.

Drugi del razlogov za spremembo imena stranke pa so razmere v Sloveniji, kjer želi SDS posledje bolj nagovarjati tudi del volilnega telesa, ki ne mara skrajnih političnih idej in si želi premik v srednji razred. Pri tem gre večinoma za posledice tranzicije, ki so jo nekateri izkoristili v svoj prid. Srednji sloj je največ pričakoval od LDS, ki se je ob zaključku tranzicije spremenila v skupek najboljših posameznikov

Referendum

To nedeljo, 21. septembra, Slovenci v domovini in slovenski državljani po svetu glasujemo v novem referendumu.

KAJ IN KAKO BOMO VOLILI?

Odločilo se bo, ali naj bodo trgovine v Sloveniji ob nedeljah zaprte ali jih trgovci in trgovska podjetja lahko prosto odpirajo in tudi prisilijo uslužbenca, da ob nedeljah delajo.

Pomladne stranke, vključno več okrajnih odborov tudi SLS, se nagibajo k prepovedi odpiranja ob nedeljah. Tako se tudi Nova Slovenija obrača na člane in somišljenike in svetuje, **naj se izrazijo za DA**, kar pomeni „Da, smo za omejitev delovnega časa trgovin“.

KJE BOMO VOLILI?

Na podlagi sporočil veleposlaništva Republike Slovenije v Argentini in že uveljavljene prakse obveščamo sledeče:

Slovenski državljani na področju Republike Argentine bodo lahko glasovali **samo v nedeljo 21. septembra 2003, na veleposlaništvu Republike Slovenije, na naslovu avenida Santa Fe 846, 6. nadstropje, Buenos Aires. Volišče bo odprto med 9. in 17. uro.**

Volilce, ki je vpisan v volilni imenik, mora s seboj prinesiti osebni dokument, s katerim bo izkazal svojo identiteto.

SAMO tisti volilci, ki so se odločili da bodo volili po pošti, in so to odločitev pravočasno sporočili Republiški volilni komisiji ter od te komisije tudi prejeli volilno gradivo, lahko svoje volilne karte overovijo v svojih okrajih pri naslednjih pooblaščenih in v navedenih urnikih:

Naš dom San Justo (Herman Zupan) po dogovoru; Slovenska Pristava v Castelarju (Herman Zupan) po dogovoru; Slomškov dom, Ramos Mejia (Božidar Fink) v nedeljo 21. 9. od 10:00 do 12:00; Slovenska vas, Lanus (Andrej Fink) v soboto, 20. 9. od 19:00 do 21:00; Slovenski dom, San Martín (inž. Peter Tone Podržaj), v nedeljo 21. 9. od 10:00 do 12:00; Slovensko društvo Triglav, Buenos Aires (Lovrenc Rojc) v soboto 20. 9. od 15:00 do 17:00; Slovensko prekmursko društvo, Bernal (Roberto Mislej) v soboto, 20. 9. od 15:00 do 17:00; Slovensko društvo Triglav, Rosario (Marjan Jeriha) v četrtek, 18. 9. od 18:00 do 20:00; Slovensko društvo, Mendoza (inž. Jože Šmon) v sredo, 17. 9. od 20:00 do 22:00; Slovensko društvo, Bariloche (dr. Robert Eiletz) v četrtek, 18. 9. od 19:00 do 21:00; v Tucumanu (Jože Žakelj) po dogovoru; v Miramaru (Ines Juana Trpin) v sredo 17. 9. od 18:00 do 19:00; in v Cordobi (Graciela J. Mravlje) v sredo 17. 9. od 8:00 do 12:00.

Peterle na obisku v Argentini

Slovenski poslanec (NSi) Alojz Peterle in prvi predsednik prve slovenske demokratično izvoljene vlade, ki je sedaj član predsedstva konvencije o Evropi in se mudi na delovnem obisku v Argentini in v prijateljskem obisku pri rojakih, je prišel v nedeljo zjutraj. Še isti dan zvečer se je udeležil Mladinskega dneva v San Justu, kjer ga je veselo sprejela množica Slovencev, predvsem mladih, ki so prišli na mladinski dan.

Prihodnji dan, v ponedeljek se je srečal z argentinskim podpredsednikom Danielom Sciolijem in poslancem Demokratičnega centra Mauricijem Cejasom. S podpredsednikom Argentine sta govorila o možnostih sodelovanja med Argentino in Luko Koper, ki bi lahko pomenila vrata za vstop Argentine v srednjo in jugovzhodno Evropo. Argentinski podpred-

sednik je to zamisel podprl in zagotovil, da se bo zavezal za konkretnije dogovore. Govorila sta tudi o možnih čimprejšnjih sporazumih, ki bi prispevali k boljšim gospodarskim odnosom med državama.

Podpredsednik Scioli, ki je tudi športnik, je z veseljem sprejel članstvo v častnem odboru Martina Strela, ki namerava plavati v reki Paraná, sam pa zelo podpira ta projekt. Peterle je Sciolija seznanil tudi z razmerami v Sloveniji in njenim procesom vključevanjem v Evropsko zvezo.

Peterle, ki je tudi predsednik parlamentarne komisije za evropske zadeve in opazovalec v Evropskem parlamentu, se je srečal tudi s poslancem Demokratičnega centra Mauricijem Cejasom, ki je prvi podpisal parlamentarno pobudo za priznanje Slovenije. Tudi on je zagotovil, da si bo prizadeval, da bo prišlo do čimprejšnjega sodelovanja z Luko Koper.

V ponedeljek zvečer se je sestel še z odborniki Nove Slovenije, s katerimi je izmenjal misli.

Peterle se je naslednji dan srečal z veleposlanikom, nacionalnim direktorjem za migracije Jorgom Albertom Rampoldijem, obiskal pa je tudi razstavo o slovenskih izseljencih v bivšem Emigrantskem hotelu. Pri kosilu se je dobil z odborniki Slovenske latinskoameriške zbornice. Predaval je še na fundaciji Konrad-Adenauer o širitvi EZ in njeni prihodnosti.

V sredo se je sestel s skupščino mesta Buenos Airesa, pozneje se je še sestel z veleposlanikom mag. Bojanom Grobovškom. Zvečer pa je imel dobro obiskano predavanje na državni univerzi.

V četrtek je odpotoval v Mar del Plato, veliko leto-
Nad. na 6. str.

GLEJ...

IZSELJENSKA RAZSTAVA V EMIGRANTSKEM HOTELU ... 2	ZVEZA SLOVENSkih MATER IN ŽENA..... 3
MLADINSKI DAN V SAN JUSTU 3	SLOVENCi V KANADI..... 6

Razstava slovenske emigracije v Argentini

Razstavo je pripravilo slovensko veleposlaništvo v Argentini s sodelovanjem emigracijskih ustanov vseh tokov. Tehnično izvedbo in pomoč je nudil Etnografski muzej Slovenije, katerega je predstavljal kuratorica Daša Hribar. V Argentini je bil koordinator dela prof. Tine Duh, od veleposlaništva svetovalka Jana Strgar in prvi sekretar Anita Pipan, skupnosti pa so zastopali arh. Jure Vombergar in dr. Jože Rant za ZS, Fernando Leskovec za Triglav in za Prekmurce Esther Cmor in Roberto Mislej.

Razstava je bila pripravljena s podporo Urada za Slovence po svetu, Slovenskega etnografskega muzeja, Nove ljubljanske banke, in iz Argentine podjetja Interpack S.A. in ge. Katje Zorc Kobi.

Za razstavo je bila izdana tudi lepa zložanka, v katero je veleposlanik mag. Bojan Grobovšek v kratkem opisal zgodovino Slovenije in izsel-

cev v 18. stoletju.

Sledi prikaz medvojnih priseljenec s slikami iz njihovega dela, društev, šole dela in kulture, potem je prikaz Prekmurcev, katerih delo je zanimivo in malo poznano, in seveda naše povojne emigracije. Prikazani so skoraj vsi slovenski domovi od pričetka. Poseben del je posvečen šolstvu, s prvimi šolami v tridesetih letih, do današnjih šol in vrtcev v naših Domovih.

En del je posvečen slovenskim pevcem; več predvojnih naseljencev je bilo v Colónu (Hrovin, Kossuta in drugi) pa slovenskih podjetnikov – poseben pano je posvečen Zupanove mu podjetju, svoje slike imajo še Bajdovi iz Mendoze in drugi; opisani so Kastelic in Hladnik, pa naši duhovniki; predstavljeno je Duhovno življenje in slovenske cerkve v Argentini; široko je opisana slovenska prisotnost v Bariločah in njeno gorniško delo; posebej sta predstavljena dr. Tine Debeljak (in njegov prevod Martina Fierro) ter Bara Remec s svojim življenjem v indijansko obeležje, arh. Viktor Sulčič s stadionom Boca Juniors in Mercado de Abasto, znanstvenik Ivan Benigar ter pevci iz družine Fink. Lahko vidimo prvi roman izdan v Argentini – Izseljenci, vabila na igre, slike potnih listov, s katerimi so prihajali Slovenci in podobni dokumenti.

Posebej je prikazan slovenski šport skozi čas.

Posameznih slik je več, ki prikazujejo naše ljudi, njihovo delo in doprinos k Argentini, sploh posega razstava na vsa področja slovenskega življenja. Razstava zajema široko paleto našega vseljevanja. Na splošno je razstava uspela in bo argentinskimi obiskovalcem dobro predstavila Slovence v Argentini.

Seveda pa ima nekaj pomanjklivosti. Prvo je premajhen prostor, v katero se ni dalo zajeti večplastne in široke slovenske prisotnosti. Dejansko so predstavljeni posamezni flashi iz nje, tako da je pomanjkanje logičnega razvoja.

Težje napake pa so opuščanja. Razumem, da se pač ni dalo vsega povedati ali pokazati, a dejal bi, da je

naša povojna emigracija prikrajšana. Nekaj oseb in dela bi bilo absolutno nujno bolj obširno prikazati. Tako npr. je komaj omenjen dr. Milan Komar, ki je vzgojil tri generacije argentinskih katoliških intelektualcev, napisal in izdal več knjig in je v Argentini (in sedaj tudi v Sloveniji) široko poznan. Ni omenjen kot znanstvenik inž. Peter Skavčič, redni član argentinske Akademije zemljepisja (trenutno edini akademik slovenskega rodu in najbolj priznan glaciolog v Argentini sploh); tudi ne priznani argentinski astronom dr. Janez Zorec, ki trenutno deluje v Franciji. Naš tednik Svobodna Slovenija, največji in že 55 let najbolj vpliven časopis so šele po otvoritvi dodali v vitrino (morda zaradi protesta). V kulturnem delovanju so komaj omenejene izdaje SKA in druge, nad 300 knjig, razen Meddobja in Martina Fierro. Pogrešal sem najbolj reprezentativno knjigo emigracije: Zgodovinski zbornik Zedinjene Slovenije. In še nekaj pomanjklivosti. Tega pogrešam vsaj v obdelavi povojne emigracije. Gotovo bi zaslužila večjo pozornost zaradi svoje večje kulturne dejavnosti.

To je bila prva razstava, s katero smo se Slovenci predstavili Argentini. Pametno bi bilo, da se široko prikaže tudi v drugih mestih po Argentini. V zadnjih časih je postala Slovenija poznana in razpoznavna.

Zahvaljujemo se in častitamo vele-

poslaniku Grobovšku za to delo, ki je važen mejnik v našem skupnem delovanju.

Tine Debeljak

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Zelo važne volitve so za nami. Praktično polovica argentinskih državljanov je izbrala guvernerje, poslance, župane in svetnike. Predsednik Kirchner je utrdil (vsaj delno) svoj politični projekt.

(Ne)presenetljivi izidi.

Volitve so potekale v prestolnici (drugi krog za vodjo mestne vlade) ter provincah Buenos Aires, Santa Cruz, Jujuy in Chaco. Razen v severovzhodni provinci so povsod zmagali kandidati, ki ji je podpiral predsednik države. Zlasti važen je bil primer prestolnice, kjer je uradni peronizem podpiral opozicijskega Macrija, Kirchner pa je ves svoj vpliv zastavil v zmago levičarske povezave. Zmagal je Ibarra, ki je presenetljivo žel kar 53,5%, medtem ko je Macri pristal na 46,5%. Kot sicer tudi v drugih provincah je bil predsednikov vpliv odločilen. In danes se mnogi opazovalci sprašujejo, kakšno težo je v končni odločitvi glasovanja imel dogovor s Mednarodnim denarnim skladom (FMI), oziroma predsednikovo zadržanje, ko ni hotel plačati 29 milijard dolarjev dolga dokler ni prišlo do sporazuma. Sedaj mnogi sumijo, da je šlo tudi za volilno propagandno potezo.

Ključna provinca. Volitve so bile tudi v provinci Buenos Aires, ki sama predstavlja celo tretjino argentinskega prebivalstva in seveda tudi državnega parlamenta. Zmagal je dosedanji guverner Felipe Solá in sicer kar s 44%. Drugi kandidati so ostali daleč zadaj in njihovi glasovi zelo razpršeni: Patti 12,26%; Rico 11,46%; presenetljivo na četrtem mestu radikalna kandidatka Stolbizer 9,09%. Poleg tega bo peronizem imel v poslanski zbornici 26 od 35 novoizvoljenih poslancev, katerim na čelu bo Duhaldejeva žena Chiche. Solá pa se je izkazal kot dokaj priljubljen vodja in kaj spreten politik. Pazljivo je držal ravnovesje med Duhaldejem in Kirchnerjem in bo verjetno tako tudi ostalo. Za boljše razumevanje sedanjih in zlasti prihodnjih dogodkov moramo namreč opomniti, da Kirchner zaseda vlado, vprašanje oblasti pa ostaja odprto.

Še druge province. Razumljivo je, da je peronizem zmagal v provinci Santa Cruz, kjer je bil Kirchner do nedavnega guverner. Ta vpliv je bil viden tudi pri izidu, saj je njegov kandidat dosegel nad 70% glasov. Jujuy je bila druga provinca, kjer je peronizem pogazil nasprotnike in prejel več kot polovico oddanih glasov. Novi guverner bo Eduardo Fellner, ki je na mitingu po zmaji slavil in hvalil Kirchnerja. Le v provinci Chaco je bila sreča nasprotna. Tradicionalno zmagoviti radikalizem, pod vodstvo dosedanjega guvernerja Rozasa,

se je tudi to pot izkazal in premagal peroniste. Roy Nikisch bo prihodnji guverner tudi z nadpolovično količino glasov. Pa še on je po zmaji izjavil, da je pripravljen sodelovati s predsednikom Kirchnerjem v njegovem projektu.

Moč in sijaj. Po teh rezultatih izgleda, da je Kirchner končno prodril s svojim projektom. Vendar ni povsem tako. V sedanjem trenutku ga obdaja sijaj. A večkrat smo že omenili problem parlamenta, kjer predsednik nima lastne strukture. „Kirchnerizem“ raste na moči, a še daleč ni vsemogočen. Res raste število poslancev, ki se z dušo udinjajo njegovemu projektu. A ta rast prihaja iz vrst, ki so na ta ali on način zastopale domačo levico. Nič pa ne izgubljajo na moči tradicionalni provincijski kaudži, med najmočnejšimi kordovski De la Sota, Reuteman v Santa Fe, Romero v Salto, Juarez v Santiago del Estero, Saá v San Luisu. Na prvo mesto pa nedvomno spada bivši predsednik Duhalde. Volilno listo poslancev province Buenos Aires, katerim na čelo je postavil svojo ženo, je sestavil sam, celo proti volji guvernerskega kandidata Solá. Zagotovil si je, da mu bodo vsi zvesti, če bi jih potreboval, kadar pride čas. Kirchner se tega zaveda, vendar je javno tiho in le s hvaležnostjo in v enaki tišini sprejema Duhaldejeve izjave vsako pot, kadar ga ta javno in odločno podpre. Kirchner uživa sijaj, moč ostaja v rokah Duhaldeja.

Obrobni komentarji. Očividno argentinski srednjedni krog ne more najti pravega izraza izven peronizma, ki je trenutno v senci Kirchnerja. V provinci Buenos Aires ne Patti ne Rico nista mogla bolj navdušiti volilcev. Zato je kljub porazu treba priznati Macriju, da je opravil ogromno delo, ko je v tradicionalno levičarski prestolnici resno ogrožil vladne pozicije. Potem ko je Beliz preskočil v vlado in Lopez Murphy drsi navzdol, je njegova pojava osvežujoča. Prihodnji razvoj je precej odvisen od tega, kako se bo Macri znal opomoči po porazu in kako si bo začrtal delovanje. Razveseljivo je, da je po volitvah zatrdil, da je „stopil v politiko zato, da bom ostal v njej“, v odgovor tistim, ki so trdili (upali?), da se bo umaknil.

Sporazum. Volitve so skoraj zakrile bistveno važen dogodek: Argentina je končno podpisala triletni sporazum s FMI. Pogoji so nadvse ugodni, boljši kot jih je doslej dosegla katera koli druga država. Kirchner bo sedaj imel precej časa za oddih in minister Lavagna dovolj dolgo odsodno desko za prihodnje ukrepe. Okoliščine so prijazne; jih bo vlada znala izrabiti?

Slovesnost ob 60-letnici bojev na Turjaku

Ob 60. obletnici bojev na Turjaku je 14. septembra tam potekala jubilejna spominska slovesnost. Popoldansko mašo ob slovesnosti je vodil nekdanji beograjski nadškof Franc Perko, slavnostni govornik spominskega sporeda pa je bil predsednik Nove slovenske zaveze Anton Drobnič.

Na območje Turjaka so se leta 1943 zatekli pripadniki vaških straž, več kot 700 pa se jih je nastanilo v turjaškem gradu. Med 14. in 19. septembrom je turjaško območje obkolila Prešernova brigada in zavzela grad. In to s pomočjo italijanskih topničarjev in topov — kakšen protiokupatorski boj je to? Med 659 jetniki so jih partizani v Velikih Laščah, Jelendolu in na Travnici usmrtili približno 200, predvsem ranjence, nekaj so jih po svoje sodili in pobili, kakor tudi druge oproščene.

Slovesnost se je začela z mašo, ki jo je vodil nekdanji beograjski nadškof Franc Perko, navzočim - po oceni organizatorjev jih je bilo okoli 1000, je v pridigi med drugim izrazil zadovolje, da prihaja na dan resnica o žrtvah, ki jih je zahteval od slovenskega naroda komunistični teror. Potrebna je sprava, toda sprava je mogoča samo na osnovi resnice, je dejal Perko.

„Misli in govoriti o Turjaku pred 60 leti pomeni

govoriti o odločilnih političnih in vojaških dejstvih tistega časa, govoriti o bistvenih stvareh slovenske novejši zgodovine in njihovih posledicah, ki oblikujejo današnje sedanjost. Pomeni govoriti o dokončni in nepopravljivi odločitvi slovenske skrajne leve za koristi mednarodnega komunističnega terorizma,“ je med drugim dejal Drobnič.

Po STA

Obveznega služenja vojaškega roka je konec

Devet mesecev pred iztekom z zakonom določenega roka za odpravo obveznega služenja vojaškega roka Slovenija odpravlja naborniški sistem. Obvezno služenje bo že prihodnje leto nadomestilo prostovoljno služenje, v katerem bodo lahko sodelovali državljani in državljanke, stari med 18 in 27 let. Za služenje, ki bo trajalo najmanj tri mesece, bodo prejeli plačilo, zagotovljeno pa jim bo tudi zdravstveno varstvo ter pokojninsko zavarovanje.

SLOVENC V ARGENTINI

42. Mladinski dan v San Justu

CIRKUS ŽIVLJENJA

Cirkus je začarani svet, kjer se dreser zapre v kletko z divjimi živalmi, kjer se akrobat vratolomno spusti v zraku in kjer seveda smeh in prijeten občutek napolnita dušo, ko klovn stopi pred publiko. Cirkus pa nam mnogokrat tudi pomeni nered. Lahko se predaš enemu ali pa drugemu pomenu besede, lahko narediš iz življenja cirkus, ali pa se predaš cirkusu življenja.

Sanjuška mladina je v nedeljo 7. septembra na dvorišču postavila šotor in povabila vse znance na prvo predstavo, s katero so praznovali svoj 42. mladinski dan.

Celodnevni program in igranje odbojke je zaključila kulturna točka na dvorišču in kot olika zahteva, je Pavel Modic izročil dobrodošlico vsem navzočim, še posebej pa slavnostnemu gostu večera, profesorju Lojzetu Peterletu. K mikrofonu se je tudi približala predsednica doma Mici Casullo in nagovorila mlade, jim čestitala in jih vzpodbujala za delo v naprej.

Mladina iz sanjuškega doma se je dva meseca pripravljala na to praznovanje. Postavili so si kot cilj, da bi izvedli kaj takega, da mlade in stare razvedri. Povabili so osnovnošolce in skupino mladcev in mladenk, da se jim pridružijo in z njimi dele prijetne trenutke.

Šotor je postavljen. Publika nastrpno čaka. Samo ena luč osvetljuje sredino arene, kjer se prikaže resni, gospodovni direktor cirkusa, gospod Gregorin, v spremstvu treh klovnov. Pogleda na desno, nato na levo in ko vidi, da je

vse nared, povabi gledalce, naj ga pospremijo po poteh, kjer še niso bili.

Dve sposobni krotilki imata težko vlogo: obvladati šest opic, isto število levov in osem slonov. Vse gladko teče in ti kot prave afrikanke živali pokažejo svojo spretnost in ubogljivost!

V naslednji točki se na žvižg enega izmed klovnov prikaže bataljon mladih klovnov na kotalkah. Drsijo sem ter tja, vrtijo se v kolu, se razpršijo in oblikujejo razne figure. Pojavi se znova gospod Gregorin in publiko preseneči s čarovnijo, ko se mu iz praznih rok prikaže roža. Za njim že stopajo v ospredje čarovniki s svojimi čarobnimi palicami. Na sredini stoji miza, na njej dve škatli, iz katerih spretni čarovniki izvlačejo zajčka ter kokoško.

Akrobacija je po navadi ena izmed najbolj zanimivih točk in tudi v „Našem cirkusu“ pridejo na vrsto. Štirinajst deklet in trinajst fantov pokažejo svojo spretnost pri telovadbi in sestavijo človeško piramido.

Cirkus ima mnogo uslužbencev. Med njimi so tudi žonglerji in glumači (malabaristas), ki pokažejo publiko, kako obvladajo različne elemente in kakšni umetniki ravnotežja so. Tudi dekleta so prišle na vrsto. Vse v črnem se prikažejo na areni in z baklami v rokah plešejo ob ritmu glasbe ter vrte bakle v eni roki.

Lepi trenutki hitro minejo in tudi ta čarobni svet se je zaključil z direkterjevo zahvalo vsem cirkuškim igralcem: Saši Urbančič, Berni Juhant, Nadji Žgajnar, Moniki Klarreich, Andreji Keršič, Moniki Keršič, Rovana, Marjani in Veroniki Kržišnik, Moniki Oblak, Andreji Puntar, Tonetu Oblaku pri oblikovanju šotora, Karlu Grozniku za pripravo materiala in Marku Štrublju ter Pavletu Erjavcu za luči in zvok. Iskreni poklon so si tudi zaslužile gospe, ki so priskočile na pomoč v kuhinji, ter pekači ob ražnju.

Profesor Lojze Peterle je prevzel skrb, da odda pokala prvacom v odbojki: prvo mesto so zasedla dekleta s Pristave in fantje iz San Justa. Profesor Peterle je tudi izrazil priliko ter čestital vsej mladini za trud, vztrajanje, ter zvestobo svojim koreninam.

Cirkus se je počasi razdiral in se odpravil na iskanje novih poti. Toda v San Justu veselja še ni bilo konec in orkester „Bratanci“ je poskrbel, da se je lahko vsakdo zavrtel ob zvokih prijetne glasbe.

Iz življenja Zveze slovenskih mater in žena

37. OBLETNICA

Leta se kar nabirajo tako mimogrede, da smo vsakič sproti presenečene nad številko obletnice, ki nam vzbudi vrsto različnih spominov; lepih in manj lepih. Pogrešamo pokojnih zvestih žena, vendar so med nami še gospe ustanoviteljice in pobudnik msgr. Jure Rode z gospo predsednico Pavlino Dobovškovo, vedno pripravljeno znova oblikovati ali posodobiti Zvezo. Pravilnik in naše gibalne sile ostanejo nespremenjene!

Z mislijo na preteklo čase smo se to pot zbrale skupaj z domobranci v nedeljo 7. septembra v cerkvi Marije Pomagaj ob 9.30 k večnamenski maši, posebej za generala Leona Rupnika in dr. Lovra Hacina, umorjena po krivičnem sojenju v Ljubljani po vojni. („Moje sodnike, ki me obsojajo v imenu zlega, bo najprej sodil Bog, potem pa zgodovina.“ Iz poslovnega pisma L. R. svoji ženi tik pred izročitvijo v Titovino o Božiču 1945. leta). Bogoslužje je opravil g. Stane Vrečar, vodila je Mirjam Rant, berili sta posredovali Pavlina Dobovšek in Polona Makek, darove sta prinesla Slavko Urbančič in Bine Magister, gorečo svečo, ovito v trakove slovenske zastave pa je postavila Irena Fajdiga na grob msgr. Oreharja in pred spominsko steno... Skromen, droben plamen je osvetljeval „grome in strele vojne vihre“, med njimi pa angeli smrti... pod streho hiše božje v Argentini! Naše cerkvene pesmi so zelo lepe - razlegalo se je ljudsko petje kot bi bilo zborovsko z orglarsko spremljavo Terezike P. Žnidar.

Mašnikov prisrčen nagovor je veljal vsem, a posebno pozornost je posvetil z ganljivimi besedami v kasteljansčini rojakom iz Province Entre Ríos, ki so prišli na ogled razstave o slovenskih vseljencih v centralnem emigrantskem muzeju. Povedal je, da je bil tudi sam več let oddaljen od skupnosti, vendar zavirljivo govori slovensko in kasteljansko. Iz evangelija je povzel glavne misli o čudežu, ko Jezus ozdravi gluhega, ki je težko govoril... Vsak čudež je znamenje božje skrbi za človeka, posebno bolnega. V medsebojni ljubezni je veliko priložnosti za izkazovanje le te! ZSMŽ naj na-

daljuje človekoljubna dela, saj je njen obstoj v tej egoistični družbi tudi čudež!

Otožno je zaplavala pesem Moja domovina pred spomenikom našim padlim junakom, okrašenim z velikim šopkom rdečih nageljnov in zastavo. Z neba je rahlo rosilo; orosilo se je tudi marsikatero oko kot vedno pred tem, nam vsem dragim pomnikom.

Potem smo se z rojaki srečali ob zajtrku v obednici v Slovenski hiši. „Dobrodošli“ in „Bienvenidos“ je bilo večkrat izrečeno, več besed pa sta povedali Pavlina Dobovšek in Metka Mizerit v prevodu, ter pisatelj o staronaseljenicah iz Paraná, Carlos César Bizai, ki je pripravil že drugo izdajo o tej temi. Hvala Bogu, da se je odločil brskati kot knjižni molj po knjižnicah, arhivih in župnijskih kronikah o podatkih svojih korenin po deželi ob reki Srebra.

Bližala se je ura za kosilo, pa ni bilo več časa, da bi še kaj zapeli „po naše“. Drugo leto bomo zares obhajali 38. letnico ZSMŽ, če Bog da, in poskrbeli, da slovenske pesmi ne bo manjkalo.

Hvaležne za prisotnost, za mnogovrstno pomoč vsem in vsakemu posebej: Bog Ionaj in

DOBRODOŠLI!

ŽREBANJE SREČK

V nedeljo, 7. septembra so bile izžrebane tudi nagradne številke našega srečelova. Vrstni red je sledeč:

1. nagrada (umetniška slika Cecilije Grbec) št. 231;
2. (umetniška slika Ljudmyle Drobnič) št. 202;
3. (električna peč) št. 79;
4. (pručka) št. 149;
5. (bisače z vezenino) št. 296.

Dobitnikom naše čestitke!

SREČANJE V AVGUSTU

Zamudi smo s poročilom o našem srečanju v avgustu, ki spada med takomenovane „važne“, kajti kuhinja je delovno območje skoraj vsake žene in matere. Kuhale smo na drugi četrtek v avgustu in sicer - štruklje. Včasih so bili na mizi za posebne priložnosti, danes pa ni več tako.

Ga. Polona Makek je pripravila tri vrste štrukljev iz krompirjevega testa in tudi tri vrste omake. Občudovale smo kuharico, ko ji je tako gladko teklo izpod rok, kakor so včasih rekli kot pohvalo! Zares se je potrudila, da smo v najkrajšem možnem času zamesile, skuhale in še povečerjale z velikim tekom: odlično! Vse prispevke in material je pa še podarila v dobrodelni sklad Zveze. Boga plačaj!

Zveza

Zakaj naj ne bi bilo izjemoma v tej kolumni nekaj zabave?

DR. ALOJZ REBULA

Ali se je Komunistična partija Slovenije prav zares bala katoliške Cerkve, se mora vprašati človek, če prelistata - v tej rubriki že omenjeno - pravkar izšlo publikacijo RELIGIJA, CERKEV IN ŠOLA V DOKUMENTIH OBČINSKIH KOMITEJEV ZKS Zgodovinskega arhiva Celje.

Pa se je le morala nekako bati, si odgovori. Sicer ne bi bilo treba tem ubogim občinskim sekretarjem ZK v „Situacijskih poročilih o delovanju klera“ navajati na primer: 1. Koliko in kakšne butarice so nosili ljudje na cvetno nedeljo? 2. Koliko moških, žensk in otrok se je udeležilo velikonočne procesije? 3. Koliko otrok je izostal od pouka na božični dan ali na velikonočni ponedeljek? 4. Ali in koliko članov Zveze komunistov in njihovih družinskih članov se je udeležilo cerkvenih obredov ali celo dalo krstiti in birmati otroke? 4. Koliko otrok je bilo pri birmi? Več ali manj kot prejšnja leta? In še bi lahko naštevali: o zneskih pri ofrih, o stikih z duhovniki, o duhovniških konferencah itd.

Res se je vsemogočna partija morala bati tiste uboge katakombske Cerkve, če je na primer postaja LM Svibno poročala v Ljubljano - zasmej, se, duša krščanska! - da je vaška učiteljica, članica ZK, za veliko noč

„barvala jajčka in“- je dodal tenkovestni sekretar - „verjetno tudi drugače praznovala“.

Na več mestih najdeš pobude, kako ovirati mladini obisk cerkve. Tako je na sestanku prosvetnih delavcev v Hrastniku z dne 26. marca 1964 rekla tov. Majda Roglič: „Pred leti smo sklenili, da bosta upravi kina organizirali matinee, te bi tudi odtegovale otroke od Cerkve.“ Zabava zase je kulturna raven te špiceljske proizvodnje, njena slovenščina. Dovolj je na primer prebrati „Poročilo o poteku mesjona,“ ja, mesjona, ki ga je komandir postaje LM Zagorje, major Gršič, poslal leta 1961 Tajništvu za notranje zadeve v Ljubljani.

Pustimo navajanje pridige o „nekem komandantu, ki je oslipel in se ga je Jezus dotaknil“ (verjetno je šlo za sleporojenega ...). Rajši se naduhajmo nekaterih cvetk z okrajkov slovenske slovnice. Na primer: misijonar je svaril ženske, naj se ne jezijo na možove, če pridejo pijani domov, da ne pride do pripirov; neki pridigi je pristostvovalo 50 možov, kakšni drugi pa 100 mater z otrokmi oziroma otrokami; zagrizjene klerikalke so se zgražale nad norčevanjem iz vire. Na mesjonu je bila izpoved, izpovedoval pa je misijonar.

Zakaj ne bi bilo izjemoma v tej rubriki nekaj zabave?

Če se pri tem branju komu pokloniš, se vsekakor pokloniš pogumu in požrtvovalnosti takratnih duhovnikov, posebno mladih. Viteško se lahko pokloniš tudi prizadevnosti špicljev (pri birmi v Sevnici leta 1962 imaš na primer zapisane številke registrskih tablic vseh 23 avtomobilov udeležencev).

Če pa hočeš pogledati v to gradivo globlje, se ti na primer nanovo teološko ovrednoti birma. Že mora biti nekaj na tem zakramentu, če je Leninovo partijo tako strašno motil...

Družina

Reforma šolstva v Sloveniji

Ni neprestano spreminjanje šolstva doma samo v Argentini. Letos se za prvošolčke v Sloveniji prične nov način šolstva. Osnovna šola ne traja osem let, kot dosedaj, ampak devet let. Vsako leto se doda en razred. Do leta 2008 bodo vse šole imele devetletko. Čas gimnazijskega študija je ostal štirileten. Ministrstvo za šolstvo pripravlja čedalje več strokovnih šol. (Npr. da odpreš kiosk, moraš imeti trgovsko šolo.)

V tem šolskem letu bo na osnov-

nih šolah skupno 115.098 učencev vključene v osemletni program, 63.289 pa v devetletni.

V srednjem šolstvu bo 73% obiskovalo štiriletni program; v prvem letniku srdenješolskega izobraževanja je bilo vpisanih 25.667 dijakov, v tehniško izobraževanje pa še 4.885. Gimnazijev je 39%.

NAŠA SKUPNOST ŽIVI

Za prvi petek v septembru so bile svete ure in sicer v četrtek, 4. septembra v Berazateguiju, Carapachayu in San Justu; v pretek 5. septembra pa na Pristavi, v San Martinu in Slomškovem domu. V soboto 6. septembra pa je bila molitvena ura za duhovniške, redovniške in misijonske poklice v cerkvi Marije Pomagaj v Slovenski hiši.

V petek, 5. septembra je bila odprta razstava slovenskih emigrantov v Argentini v „Museo Nacional de la Inmigración“ pod okriljem slovenskega veleposlaništva v Argentini.

V nedeljo, 7. marca je bila v cerkvi Marije Pomagaj na Ramónu Falcónu sv. maša za pokojne gen. Rupnika, dr. Hacina in sodelavce.

Isti dan je Zveza slovenskih mater in žena praznovala 37. obletnico ustanovitve. Najprej je bila sv. maša v cerkvi Marije Pomagaj, potem pa skupni zajtrk.

V torek, 9. septembra je bila seja upravnega odbora Zedinjene Slovenije, ki jo je vodil predsednik Lojze Rezelj.

V četrtek, 11. septembra je imela Zveza slov. mater in žena svoj redni sestanek.

V petek, 12. septembra je imel v Slovenski hiši na Ramónu Falcónu predavanje poslanec prof. Lojze Peterle „Slovenija in Evropa: narodni in politični danes.“ Predavanje je bilo pod okriljem NSi Argentine.

V soboto, 13. septembra je bilo na Pristavi v Castelarju praznovanje 50. obletnice ustanovitve Prešernove šole. Najprej je bila sv. maša, sledilo je odkritje doprsnega kipa pesnika Franceta Prešerna. Nato je bilo poimenovanje učne sobe po pokojni učiteljici Miji Markež in blagoslovitev njene slike, delo Staneta Snoja. Sledila je akademija. Navzoč je bil poslanec RS prof. Lojze Peterle.

V nedeljo, 14. septembra, so bile v Argentini volitve za guvernerje in člane parlamenta.

Papež na Slovaškem

Pretekli teden se je Janez Pavel II mudil na obisku Slovaške, kar je bilo njegovo 102. pastoralno potovanje. V več mestih je daroval slovesne svete maše in Slovake vzpodbujal k zvestobi krščanski veri. V Banskí Bistrici, kjer se je zbralo več kot 150 tisoč vernikov, je tudi uradno odprl plenarni zbor Cerkve na Slovaškem ali sinodo, ki je za lokalno cerkev največji dogodek po padcu komunističnega režima. Mladi Slovaki so se po zgledu starih menihov odločili, da papežu podarijo ročno napisano Novo zavezo.

Približno 100 piscev je za prepisovanje potrebovalo 2 meseca, v usnje vezana knjiga z zlato obrezo na 500 straneh pa tehta 10 kilogramov.

Osrednji dogodek papeževega obiska na Slovaškem pa je bil v Bratislavi. Med slovesno sveto mašo, ki jo je pred več kot 200 tisoč verniki daroval na prostranem bratislavskem prireditvenem prostoru Petržalki, je med blažene prišel škofa Vasila Hopka, ki je živel med leti 1904 in 1967, ter sestro redovnico Zdenko Šelingovo, ki je v 39. letu življen-

Odprto morje - slovenski mit

To, da ima Slovenija izhod na odprto morje, je mit, je v pogovoru za zadnjo Mladino dejal predsednik hrvaške vlade Ivica Račan. Dodal je, imajo tudi Hrvati svoje mite, kakršen je mit o hrvaški državi, in da vsak narod težko obvladuje svoje mite in se še teže loči od njih. Sicer pa se mu zdi zelo pomembno, ali imajo na Jadranu, ki je razdeljen med prijateljske države, te države prehod skozi t. i. gospodarsko območje, če bi takšna gospodarska območja res nastala, kar pa še ni gotovo. Ob tem je izrazil upanje, da Hrvati, če se bo to zgodilo, ne bodo ustvarili mita o svojem izhodu na odprto morje, ker bi bil ta mit klavstrofobičen.

Če ne moremo rešiti težave, ki ni tako velika, je bolje, da se dogovorimo, da ne bomo dramatisirali.

V prihodnosti, ko bomo vsi skupaj del Evropske zveze, se bodo tudi nerešena vprašanja naših meja reševala nekoliko drugače, ker bo drugačen kontekst. Ko bomo polnopravni člani EZ, bodo na primer tudi Hrvati morali imeti

kvote za ulov rib, enako kot Slovenci. In o tem se bomo pogajali znotraj EZ. Torej, če naše strukture morda niso sposobne rešiti ne tako velikih težav, bi morale pokazati sposobnost, da vsaj ne povečujejo škode z nepotrebnim dramatisiranjem. Hočem reči, če zdaj ni pravi čas, bo gotovo prišel trenutek, ko bo možno mirnejše in lažje reševanje težav. Sicer pa tudi nekatere članice EZ nimajo rešenih vprašanj meje, pa to ni nobena drama. Od Gibraltarja naprej, je v zvezi s strategijo reševanja slovensko-hrvaške problematike odnosov dejal Račan.

Račan je izrazil obžalovanje, da je prišlo, po njegovem, do nepotrebnega zaostrovanja s slovenske strani. Napovedali so Hrvati samo, da razmišljajo o povečanju svoje jurisdikcije na Jadranu. Nič več in nič manj.

Rekli so tudi, da bi se radi pogovorili s svojimi sosedi in z EZ, je dejal Račan in vprašal, komu v Sloveniji zdaj ustreza, da hrvaški vladi pripisuje namer, drugačne od teh, o katerih so, tudi on, govorili?

Tiskovni urad SŠK

Lani je bil imenovan za generalnega tajnika Slovenske škofovske konference in v skladu s Sklepnim dokumentom Plenarnega zbora Cerkve na Slovenskem tudi za tiskovnega predstavnika Andrej Saje, vendar službe tedaj še ni prevzel, ker je končeval študij kanonskega prava v Rimu.

Seveda pa se je ljubljanski Dnevnik takoj obregnil ob ta sklep, češ da je lju-

SLOVENSKE JEDI

Zveza slovenskih mater in žena je imela 16. avgusta „srečanje v kuhinji“. Polona Makek je pripravila tri vrste štrukljev po receptih Mire Ecker, katere vam posredujemo.

KROMPIRJEVI ŠTRUKLJI

Za 1 kg krompirja, kuhanega z olupki in zmečkanega, dodaj 400 g do 500 g moke, 1 jajce, 2 žlici olja in sol.

Dobro pogneti, da je testo mehko. Razvaljaj na pomočanem prtu, namaži z nadevom in zvij. Zavij v folijo in kuhaj 20 minut v vreli slani vodi.

Špinačni nadev

Skuhaj 2 paketa špinače ali 1 paket blitve; ko je kuhana, jo sesekljaj. Popraži malo olja, 2 ali 3 zeleni čebuli (cebolla de verdeo), lahko pa uporabljaš navadno čebulo in 1 strok česna. Mešaj med nasekljano špinačo, dodaš en „picadillo de carne“, 1/2 skodelice naribanega sira, zmešanega z 1 žlico maizene, orešček, poper in če je treba, še sol. Na koncu dodaj še 1 stepeno jajce.

Mesni nadev

Zavri 3/4 skodelice mleka in 1 žlico maizene. Prepraži 3 zelene čebule, 1 strok česna (lahko je navadna čebula), daj čebulo na kraj posode in popeci 1/2 kg zmletega mesa; ko je na eni strani že popečen, ga obrneš in potem zmešaš s popraženo čebulo. Dodaj mlečno omako, majaron, timijan, poper, orešček, sol in dobro premešaj. Na koncu dodaš 1 stepeno jajce.

Sirov slan nadev

Prepraži 1 čebulo na malo olja ali masla, jo zmešaš med 1/2 kg skute, 1/2 skodelice naribanega sira, 2 žlici maizene, 2 jajci, sol in poper po okusu.

Bešamelj (salsa blanca)

Stopi 50 g masla, dodaj 3 žlice moke, premešaj, da se speni, in zalij z 1 litrom vrelega mleka. Mešaj, dokler se omaka ne zgosti. Dodaj poper, orešček in sol.

Gobova omaka

Prepraži 1 veliko nasekljano čebulo, 2 stroka česna, dodaj 1/2 kg na lističe narezanih šampinjonov, jih malo popražiš, zaliješ z vodo, pokuhaš 10 minut in nato zgostiš z malo maizene, stopljene v vodi. Na koncu dodaš 1/2 lončka smetane in nasekljan peteršilj. Če hočeš več omake, dodaj več vode in 1 jušno kocko. Posoliš in popopraša.

Priprava D-ova

bljanski nadškof in metropolit Franc Rode odstavil

Janeza Grila z mesta vodje tiskovnega urada SŠK zaradi njegove liberalne usmeritve. Tiskovni urad Slovenske škofovske konference je kot neresnično zavrnil to

pisanje.

Andrej Saje še pojasnjuje, da je bilo na seji SŠK sklenjeno, da se organizira tajništvo SŠK v sestavi Drago Ocvirk, Ivan Štuhec, Božo Rustja in tajnik SŠK Andrej Saje.

VOJNI SPOMINI

EMIL COF _____ (7)

Schumacherja sem pregovoril, da v novo postojanko vključimo tudi vas Veliki Gaber. Odredil sem obrambne linije, na katerih bomo postavili bodeče žične ovire in bunkerje. Ponoči smo poslali štiri patrole v okolico v zasedo.

06. do 21. 12. 1944: Utrjevanje nove postojanke Veliki Gaber. Opravljali smo stalno dnevno in nočno patroliranje z močnimi deli čet v bližnji in daljni okolico.

06. 12. 1944: Zjutraj smo pričeli utrjevanje s sodelovanjem vaščanov iz Velikega Gabra, ki so se zelo dobro obnesli. Oberst Nickel je hotel na vsak način dve četi na vrh (koto 410). Komaj smo ga prepričali, da je bolje v vasi; dejal pa je, da bom jaz odgovoren, ker bom ostal tam.

07. 12. 1944: Delo je dobro napredovalo.

08. 12. 1944: Ker je bil praznik, so delali samo domobranci.

09. 12. 1944: Delo je dobro napredovalo. Slišalo se je streljanje iz okolice Občin. Padel je Meničanin, poveljnik 3. udarnega bataljona, ker je šel v patrolo s samo petimi domobranci in so padli v partizansko zasedo.

10. 12. 1944: Zopet so delali samo domobranci. Zvedel sem za zlorabo mojega pečata na vpoklicu vaščanov v delovno službo. Ukazal sem pozive uničiti in za-

menjati z občinskimi.

11. 12. 1944: Vrnili sem se v Stično in nadaljeval z motorjem v Višnjo Goro, kjer sem bil neprijazno sprejet, ker bi moral prevzeti nadzor tudi nad tamkajšnjo posadko - 4. udarni bataljon. Ob 13. uri sem nadaljeval pot z motorjem v Ljubljano na Meničaninov pogreb. Ob 21. uri sva se s Schumacherjem odpeljala iz Ljubljane in v Višnji Gori slišala streljanje iz okolice Občin. Zato sva nadaljevala pot naravnost v Veliki Gaber.

12. 12. 1944: 28. četa, ki je že bila v Višnji gori, se je vrnila v Veliki Gaber.

13. 12. 1944: Obiskala sta nas Oberst Nickel in polkovnik Krener. Oba sta bila zadovoljna z ureditvijo nove postojanke.

14. 12. 1944: Schumacher je zvečer z avtom na cesti proti zahodu naletel na partizansko zasedo. Z nemškimi podčastniki, ki so ga spremljali, se je komaj rešil. Avto pa je bil zažgan.

15. 12. 1944: Dobili smo 28 rekrutov za bataljon.

BOŽIČ

16. 12. 1944: Schumacher in Köhl sta odšla v Ljubljano na nemško božičnico.

18. 12. 1944: Vrnili so se Nemci, ki so pred dvema dnevi šli v Ljubljano na božičnico. Kmalu za njimi je prišel tudi Oberst Nickel.

22. 12. 1944: Četni poveljniki so odšli do Božiča na dopust.

24. 12. 1944: Sveti večer. Ob 16. sem čestital domobrancem. Bitenc, poveljnik 28. čete na dopustu, pa je v mojem imenu obdaroval bataljonske ranjence v Ljubljani.

25. 12. 1944: Božič. Opravili smo samo najnujnejše informativne in varnostne službe. Slišali smo padec štirimotornika v daljavi.

27. 12. 1944: 71. četa je naredila akcijo do Čateža brez stika s partizani. Jaz pa sem odšel na dopust do vključno novega leta.

28. 12. 1944 do 01. 01. 1945: Iz Stične ali iz Velikega Gabra so bile kratkotrajne akcije v širšo okolico.

01. 01. 1945. V Ljubljani sem zvedel, da je 16. četa (ne spominjam se točno katerega dne) v akciji preko Muljave dosegla lep uspeh: zajeli so štiri partizanske obveščevalce in 20 minercev.

ŠESTA VEČDNEVNA AKCIJA

02. 01. 1945: Vrnili sem se z dopusta v Stično in popoldne odšel na Veliki Gaber. Pred tem sem od Obersta Nickela prejel navodila za novo akcijo.

03. 01. 1945: S celim bataljonom smo odšli v akcijo do Rebra, kjer smo zavzeli precej plena. V Stični in Velikem Gabru smo pustili za zaščito po en vod iz vsake čete.

04. 01. 1945: V treh kolonah smo

nadaljevali prodiranje proti Občinam. V Kamenju smo pregnali partizansko brigado. Pri Rožemplu smo bili bombardirani od partizanskega torpednega letala, vendar nismo imeli žrtev. Na Krušnem Vrhu smo gasili, kar so partizani zažgali, predno so se nam umaknili. Nadaljevali smo pot do Velike Loke, kjer smo prenočili. Ranjena sta bila Hočevar in Golob. Pričelo je močno snežiti.

05. 01. 1945: Nadaljevali smo pokret preko Grmade in vrh Trebnega do Šahovca, kamor pa nismo mogli prodreti zaradi premočne partizanske obrambe. Morali smo se umakniti, a brez žrtev. Globok sneg je zelo oteževal premikanje in manevriranje.

06. 01. 1945: Nadaljevali smo pot preko Ponikve in Podlipe do Srednjega Lipovca, kjer smo zopet naleteli na partizansko zasedo, ki pa se je po kratkem odporu umaknila.

07. 01. 1945: Nadaljevali smo pot do nad Mačkovec, kjer smo v hudem mrazu ostali v zasedi do 16. ure. Čakali smo na Schumacherja, ki pa se ni pojavil, ker se je že preje vrnil na Lipovec. Mi pa smo odšli na prenočišče v Dobrič in se

08. 01. 1945 vrnili v Stično in Veliki Gaber.

Nadaljevanje prihodnjic

NOVICE IZ SLOVENIJE

SPREMENBA VREMENA

Avgust se je poslovil s spremembo vremena. Po celi Sloveniji so se razbesnela neurja. Po podatkih Operativno-komunikacijskega centra Koper je 55-letnega tujega državljan na sprehajalni poti pri Piranu spodnesel večji val, nato pa ga je morje naplavilo na plažo, kjer so ga neuspešno poskušali oživiti, poškodovanih je bilo nekaj osebnih avtomobilov, jadrnic in čolnov. Cesta med Izolo in Koproj je bila nekaj časa zaprta. S to spremembo je prenehala veljati velika požarna ogroženost naravnega okolja. Od konca julija je bilo sicer v Sloveniji zabeleženih 369 požarov v naravnem okolju, ki so prizadeli več kot 150 hektarjev površin.

VEDNO MANJ GA JE

Redno letno merjenje Triglavskega ledenika, ki ga že od leta 1946 neprekinjeno izvaja Geografski inštitut Antona Melika, je pokazalo, da se je ledenik tudi v letošnjem letu skrčil tako po obsegu kot tudi po debelini. Letos izmerjena površina ledenika je manjša od enega hektarja, medtem ko je leta 2001 merila 1,3 hektarja, so sporočili z inštituta, ki deluje v okviru znanstvenoraziskovalnega centra Slovenske akademije znanosti in umetnosti. Triglavski ledenik, imenovan tudi Zeleni sneg, je ostanek nekdanjega mogočnega ledenika, ki je pred 100 leti po površini meril okoli 46 hektarjev. Leta 1946, ko je Geografski inštitut Antona Melika začel z meritvami, je ledenik obsegal slabih 15 hektarjev površine, v dobrega pol stoletja pa se je zaradi podnebnih sprememb skrčil na manj kot desetino te površine. Poleg Triglavskega ledenika je v Sloveniji še ledenik pod Skuto.

PO SVETU

ZAŠČITA JEZIKOV

Poslanci Evropskega parlamenta so podprli predlog, da bi EZ na medvladni konferenci, ki se začnejo oktobra, in upoštevajoč bližajočo se širitev povezave, namenila večjo pozornost manjšinskim jezikom. Pobudo je vložil italijanski

poslanec Evropskega parlamenta Michl Ebner. Slednji zahteva omembo in priznanje regionalnih in manjšinskih jezikov v novi ustavni pogodbi EZ, hkrati pa se zavzema za zagotovitev finančnih sredstev za spodbujanje jezikovne raznolikosti v zvezi.

SLOVENCİ IN ŠPORT

ROKOMET: TRETJE MESTO

Slovenska mladinska rokometna reprezentanca je na svetovnem prvenstvu v Braziliji osvojila bronasto medaljo. V tekmi za tretje mesto so Slovenci premagali Špance s 35:33.

Slovenija v dodatne kvalifikacije KLJUB PORAZU S FRANCIJO

Na razprodanem stadionu za Bežigradom je slovenska izbrana vrsta 10. tega meseca sicer izgubila proti Franciji, vendar se je izkazala kot borbena ekipa, ki pa galskim virtuosom vseeno ni mogla biti kos. Zato so na koncu Francozi zaslužno slavili z 2:0 (1:0). Prvi zadetek so dosegli že v 9. minuti, ko je Trezeguet zadel po odlično izvedeni akciji, ki je vzela sapo devetisočglavi množici gledalcev. Francozi so si v nadaljevanju pripravili še nekaj priložnosti, ki pa se niso končale z zadetkom.

Drugi polčas je bil, tako kot prvi, v znamenju pobude gostov, ki so spretno ustavljali slovenske poskuse napada in hkrati sestavljali protinapade. V 67. minuti se je zdelo, da bo Slovenija morda le lažje zadihala, saj je bil zaradi drugega rumenega kartona izključen Claude Makelele. Žal pa ni bilo tako, prej obratno, že v 71. minuti je sledil zadetek: Olivier Dacourt, ki je v igri zamenjal Trezegueta, je po dvojni podaji z Henryjem matiral Marka Simeunoviča. Naši so v zadnjem delu srečanja začeli pritiskati na francosko obrambo in vratar Barthez je imel kar nekaj dela s strelji naših, vendar pa Slovenci niso uspeli zadeti.

Še pred začetkom srečanja je bila znana vest, da so Izraelci v Antalyi igrali neodločeno proti reprezentanci Malte, kar pomeni, da si je Slovenija že pred koncem kvalifikacij in zadnjo tekmo 11. oktobra na Cipru zagotovila 2. mesto v skupini in vstop v dodatne kvalifikacije (tekmi bosta 15. in 19. novembra 2003). Reprezentanca, proti kateri se bo Slovenija pomerila v dodatnih kvalifikacijah, bo znana po žrebu parov 13. oktobra letos.

**Siljak med dvema
Francozoma.
Navdušenje Slovencev
ni zadostovalo**

SLOVENIJA MOJA DEŽELA

Likvidacije

Komunistična partija Slovenije je že od vsega začetka svojega poziva na upor odločila, da je napočil čas, ko bi lahko prevzela oblast, ki je sicer po demokratični poti z volitvami ne bi mogla dobiti. Zato so tudi ustanovili OF, kajti s pravilno sklepali, da se jim ljudje ne pridružijo drugače, kakor da molčijo o revoluciji in sprožijo javno protokupatorski boj. Seveda pa so vedeli, da ga morajo absolutno obdržati v rokah, če ga hočejo usmerjati po svoje. Tako so ustanovili po sovjetskem vzorcu politkomisarje, ki so bili partijski, da so idejno usmerjali partizane. Poznali so dobro vso tehniko gverile in so dobro vedeli, kaj morajo storiti za revolucijo.

Najprej so določili, da ne sme biti poleg njih nobenega drugega upora, kar se ni dogajalo nikjer drugje v Evropi, kjer ni bilo revolucije in je komunistični odpor sodeloval z drugimi strankami. Vsi, ki niso hoteli s partizani oz. komunisti, so bili proglašeni za izdajalce. Poleg tega so jim bili nevarni vsi tisti, ki bi morda v prihodnosti lahko organizirali svojo stran, nad katero partija ne bi imela nadzora. To pa so predstavljali v slovenskem narodu predvsem katoličani, deloma tudi liberalci. Zato je bilo treba te odstraniti, kar se pač ni dalo drugače kot z likvidacijami.

Takoj po organiziranju partizanov je OF vrgla med ljudi parole, da so to izdajalci in da je treba take pobiti. Seveda jim niso dokazovali nečesar, ampak so jih na cesti likvidirali in potem razglasili, da so bili izdajalci. Izvršitve teh lik-

vidacij pa ni nadzorovala OF, kot bi bilo primerno, ampak je to trdno držala v rokah partija. In delala po svojem preudarku in s svojim ciljem. VOS - varnostna obveščevalna služba - je bila v rokah partije. Vodila je to delo Kidričeva žena Zdenka Kidrič, izvrševali pa so jih vosovci, mladi partizani in komunisti.

V prvem letu, ko še ni bilo ne duha ne sluha po „beli gardi“, to je vaških stražah, so načrtno pobijali vse možne katoliške organizatorje, paralelnih protokupatorskih akcij.

V Ljubljani na primer, so do začetka 1942 pobili nad 100 ljudi. Naj navedemo le nekaj likvidacij, ki so globoko odjeknile:

4. decembra so ubili liberalca Fanouša Emmerja, ki je začel organizirati četniško ilegalo. Ubili so liberalnega voditelja predsednika Zveze industrialcev Avgusta Praprotnika, orožnika Jožefa Sušnika v D. M. v Polju, Franca Župca, člana Straže, Jaroslava Kiklja, predsednika študentske KA, Iva Peršuha, poveljnika Slovenske legije za Ljubljano, njegovega naslednika Fortunata Majdiča, Kamizirja Kukoviča, sodelavca pri četnikih, 13. oktobra 1942 pa so ubili bivšega bana in voditelja SLS dr. Marka Natlačena. Kot represalijo so Italijani ustrelili pred hišo 254 talcev, čeprav je Natlačenova vdova prosila Italijane, naj jih ne. Ker je tedaj bilo med talci prvič več komunistov, je bil to zadnji vosovski umor v Ljubljani.

Seveda pa se je partizanski teror nadaljeval na podeželju, kjer je dosege strahoten razmah.

PISALI SMO PRED 50 LETI

LANUS

Veliko delo slovenske mladine v Lanusu je v glavnem dovršeno. Tako je mladina prišla do lastnega športnega igrišča, ki bo 20. septembra blagoslovljeno. Sedaj tečejo priprave za veliko nedeljsko mladinsko prireditev. Fantje, ki žele nastopiti pri lahki atletiki, naj se prijavijo.

BERTONCELJ IN JERMAN ARGENTINSKA SMUČARSKA PRVAKA

Nedeljski slalom je pomenil pravi praznik. Dinko je obdržal približno iste pozicije kot lani. V smuku je bil šesti, v slalomu sedmi, v veleslalomu deseti.

V sredo je klub priredil štafeto posebne vrste. Trije tekači so tekli tri proge: prvi v smuku, drugi v slalomu in tretji v teku. Štafeta Benavidez, Tellechea in Flere je zmagala po zaslugi Flere, ki je za deset sekund „nesel“ Jermana.

Ugodne snežne razmere so letos dovolile uporabo

ESLOVENIA, MI TIERRA

Las reuniones populares

El movimiento cultural que pudo florecer bajo el gobierno liberal alemán, pereció cuando llegó al poder el conde conservador Hohenwart. Primeramente prohibieron las reuniones populares con la excusa de la guerra franco-prusa, después se habló de la posible enemistad entre los pueblos. Así no pudieron llevarse a cabo las reuniones que estaban programadas en Lesce, Gorenjska y en v Renče, Primorska. Estas reuniones fueron expresamente prohibidas, las demás no vieron la luz porque los organizadores desistieron ante la antipatía manifiesta de las autoridades.

La bandera de la Eslovenia unida la tomaron entonces los parlamentos regionales. En el año 1859 las exigencias en cuanto a la unión fueron in crescendo. Hubo interpe-laciones y propuestas de resoluciones. Sin embargo el pueblo no estuvo de acuerdo con este tipo de resoluciones, ya que estaban redactadas de una manera poco convincente, demasiado cuidadosa. Los „mladoslovensci“ (eslovenos jóvenes), eran los más decididos. Los conducía France Levstik. En el año 1870 lograron plantear abiertamente la idea de la Eslovenia unida en el parlamento de Kranj, que contaba con la mayoría eslovena. La resolución fue aprobada.

Los alemanes tenían su asociación deportiva llamada Turnverein. En el año 1869 fueron los vencedores en Ljubljana. Con ánimos de provocar, organizaron un picnic en Mengeš. De regreso recibieron una soberana paliza de parte de los muchachos eslovenos. El año siguiente el picnic fue en Janče. Los campesinos los molieron a palos en Vevče. los alemanes dieron aviso a la policía que mató a un joven esloveno, esposó a 50 lugareños, muchos de los cuales fueron castigados con tres años de prisión. De todas maneras, el susto de los alemanes fue tal que desistieron en su ánimo de organizar picnics. En la región de Štajerskem tuvieron reuniones populares, para contrarrestar la popularidad de las eslovenas. Pero no hubo quorum. Iban solamente aquellos que simpatizaban con los alemanes.

OSEBNE NOVICE

Novi diplomant: David Rot je diplomiral na buenosaireski univerzi in postal tehnik radiologije. **Čestitamo!**

Nova doktorica: Na državni univerzi v Tucumanu je na fakulteti za agronomijo in zootehniko 11. septembra doktorirala inž. Diana Draksler s tezo „Alimentos probióticos para ganado caprino“. **Čestitamo!**

skakalnice. Naš Dinko je postal državni prvak v skokih in je osvojil prehodni pokal. Četrti je bil France Jerman in je s tem zasedel prvo mesto v nordijski kombinaciji teka in skokov. Jerman, Flere in Kukovica so povabljeni na prvenstvo v Čile.

VA

PРАВNA POSVETOVALNICA

Kakšen je postopek za vpoklic sorodnikov?

Potrebni so cédula de identidad (osebna izkaznica), certificado de buena conducta (potrdilo o nekaznanosti), potrdilo o zaposlitvi, ki mora biti overljeno v banki ali na policiji. S temi dokumenti se mora prosilec osebno zglasiti na Dirección Nacional de Inmigraciones nasproti Emigrantskega hotela. Tam dajejo številke, po katerih je vsak poklican, da mu natipkajo prošnjo. Ves postopek je brezplačen. Dovoljenje se dobi v dveh tednih. Argentinske oblasti ga pošljejo naravnost na argentinsko veleposlaništvo v Beograd. Vedno je treba klicati celotno družino z mladoletnimi otroki. V Argentino je možno klicati le krvne sorodnike. Če ima npr. oče več kot 50 let, se lahko naseli v Buenos Airesu ali okolici, drugače pa v notranjosti države. V tem primeru mora predložiti delovno pogodbo in potrdilo, da ima preskrbljeno stanovanje.

Svobodna Slovenija, št. 37: 17. septembra 1953

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE / Director: Valentín B. Debeljak / Propietario: Asociación Civil Eslovenia Unida / Presidente: Alojzij Rezelj / Redacción y Administración: RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA / Telefon: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: esloveniau@sinectis.com.ar / debeljak@netizen.com.ar

Glavni urednik: Tine Debeljak ml. / Za Društvo ZS: Alojzij Rezelj / Sodelovali so še: Tone Mizerit, Gregor Batagelj, Miriam Jereb Batagelj, Emil Cof, Veronika Godec, Pavlina Dobovšek, Marko Vombergar. / Mediji: STA, Družina, Radio Ognjišče.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 70, pri pošiljanju po pošti pa \$ 95; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 85 USA dol. za vse države.

Čeke: v Argentini na ime „Eslovenia Libre“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L. / Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: 4362-7215 - Fax: 4307-1953 - E-mail: vilko@ciudad.com.ar

Correo Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
Cuenta N° 7211
R. Nac. de la Propiedad Intelectual N° 881153

MALI OGLASI

TURIZEM

Bungali v Bariločah. - Bungali ILIRSKA nudijo 3-sobna stanovanja z vso opremo, vse leto po odlični ceni. Tel. **02944-441814.** E-mail: **ilirska@bariloche.com.ar**

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu
H. Yrigoyen 2742 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI
Dr. Vital Ašič, Odvetnik Paraná 830, 5. nadstr. - Buenos Aires. Prijave na: Tel./faks: 4798-5153. e-mail: **estudioasic@cpacf.org.ar**

DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: **jdbovsek@perseus.com.ar**

dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844-mpoznic@sfnat.com.ar

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs - odvjetniki - ponedeljek, torek, petek od 16. do 20. - Tucumán 1455 - 9. nadstr. "E" - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvjetnica; Av. Corrientes 1250, 5° F, Capital. Torek in četrtek od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

Kaj ali koga varuje varuh človekovih pravic?

Varuh človekovih pravic Matjaž Hanžek je zavrnil nedavno kritiko komisije Pravičnost in mir pri Slovenski škofovski konferenci, ki je ombudsmanu očitala, da do sedaj ni naklonil potrebne pozornosti pojavom nestrpnosti do Cerkve.

Po Hanžkovem mnenju je spremljanje položaja verskih skupnosti naloga vladnega urada za verske skupnosti, ki bi moral pripraviti analizo primerov nestrpnosti in diskriminacije verskih skupnosti ter predlagati rešitve. Tega pa urad po njegovem ne opravlja dovolj zavzeto.

Seveda pa se Hanžek po drugi strani ne izgovarja na Urad in očita Cerkvi marsikaj.

Ob tem je bil kritičen do nekaterih navedb v pismu komisije. Tako se katoliška Cerkva po njegovem težko predstavlja kot najbolj marginalizirana skupina, saj je najštevilčnejša verska skupnost v Sloveniji, ima ekonomsko moč in lastnino, z vlado pa tudi sprejema posebni sporazum. „Tudi izrazi nestrpnosti do katoliške Cerkve so pogosto odgovori na nestrpne izjave do drugih družbenih skupin, ki jih izrekajo visoki predstavniki RKC. Zato bi bilo nujno, bolj kot obsojanje drugih in klicanje na pomoč mednarodnih institucij, da bi RKC poskušala vzpostaviti strpen dialog z drugimi in drugačnimi“.

V ombudsmanovem uradu so sicer prejeli nekaj pobud v zvezi z izražanjem nestrpnosti do katoliških vernikov, še več pa je bilo pobud, ki so kazale na nestrpnost predstavnikov katoliške Cerkve do nevernih, drugače vernih ali ljudi z drugačnim življenjskim slogom.

Pri tem je Hanžek nanizal iste očitke: nestrpnost do ateistov, „necerkvenih“ kristjanov, učiteljev, muslimanov, ustave in ustavnega sodišča, istospolno usmerjenih in priseljencev. Izrazi nestrpnosti do verujočih pa so bili po njegovem bolj redki, največkrat naperjeni proti RKC kot instituciji ali duhovščini, ne pa proti verujočim.

Tako se tudi ni čuditi Hanžkovemu nezanimanju za pobite protikomuniste in njihova grobišča, ki jih oblastniki tiščijo ob stran.

Po STA

Stoletnica temeljnega kamna farne cerkve Santa Julia

Av. J. B. Alberdi 1195 in Victor Martínez

v nedeljo, 28. septembra, ob 19.:

- zahvalna maša slovenske skupnosti
- somaševanje bo vodil **msgr. Andrej Stanovnik**, škof v Reconquista (ki je bil krščen pri S. Julia)
- pel bo mešani zbor iz San Martina pod vodstvom prof. Lučke Marinček Kastelčeve
- k udeležbi vabi sedanji župnik in prijatelj Slovencev msgr. Antonio Aloisio.

Vsi rojaki lepo vabljeni!

Hrvaški pritisk na Slovenijo

Slovenska konferenca Svetovnega slovenskega kongresa daje glede na sedanje politične pritiske hrvaških oblasti in glede na trenutne politične odnose med Slovenijo in sosednjo Hrvaško izjavo za javnost.

Slovenska konferenca SSK v celoti podpira sedanje ukrepe ministra za zunanje zadeve dr. Dimitrija Rupla in vlade Republike Slovenije, ki se je uprla sedanji politiki Hrvaške vlade, katera se je odločila, da v večinskem delu Jadranskega morja razglasi svojo ekonomsko pomorsko cono. To po oceni SK SSK pomeni zasedba dela mednarodnega morja, do katerega je poleg ostalih upravičencev imela Slovenija že stoletja neomejeno naravno pravico plovbe do odprtega morja.

Slovenija je bila in je obmorska dežela. Prek morske gladine je neposredno povezana s svetovnimi morji in vodami, kar po-

meni, da je to njena naravna danost, ne pa pravna ali politična zahteva, kot to želijo prikazati hrvaški politiki. Zato Slovenska konferenca Svetovnega slovenskega kongresa v imenu svojega članstva v RS v tej zvezi podpira sedanje ukrepe slovenske vlade in celotne politike.

Slovenska konferenca SSK poziva vse Slovence po svetu, da svojim vladam in njihovim državnim voditeljem posredujejo sedanja politična stališča Slovenije pri tem vprašanju in jo kot samostojno in suvereno državo z mednarodnim priznanjem podprejo v prizadevanjih, da bi pri hrvaški politiki dosegli, da le ta odstopi od namere, s katero bi Slovenija utrpela največjo in nepopravljivo gospodarsko ter politično škodo.

Franci Feltrin, predsednik Slovenske konference SSK

Ljubljana, 2. 9. 2003

Trije Slovenci v Luksemburgu

S članstvom Slovenije v EZ se bodo razmere spremenile. Cela vrsta Slovencev se bo preselila v center Evropske zveze. To ne bodo samo poslanci, ampak tudi uradniki v Evropski zvezi.

Slovenija bo dobila pravico do sedmih poslancev v evropskem parlamentu, enega komisarja, številnih uradnikov v raznih institucijah EZ, pa še pravico do dveh sodnikov v luksemburškem sodišču in do enega člana računskega sodišča EZ.

Luksemburško sodišče je pristojno za pregled odločb raznih ustanov EZ in pritožb držav članic. Mandat je za šest let.

Evropsko računsko sodišče v Luksemburgu opravlja revizijo vsega denarnega gibanja proračuna EZ.

V Sloveniji še študirajo, kaj je potrebno za to še uzakoniti.

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI
16. septembra 2003

1 EURO 234,96SIT
1 US\$ dolar 208,41SIT

Peterle na obisku...

Nad. s 1. str.

viško obmorsko mesto kakih 600 km od glavnega mesta, kjer se je sestal z

argentinskimi podjetniki, s katerimi je govoril predvsem o Luki Koper, preko katere bi lahko Argentina prišla v Evropsko gospodarstvo.

V petek se je v Buenos Airesu sesal z odborom Zedinjene Slovenije, zvečer pa je predaval na sestanku, ki ga je v Slovenski hiši pripravila Nova Slovenija. Govoril je o temi: „Slovenija in Evropa, narodni in politični danes“. Polna dvorana poslušalcev je z zanimanjem spremljala njegova izvajanja, potem pa je odgovarjal predavatelju na številna vprašanja.

V soboto se je proti večeru udeležil 50. obletnice slovenske šole na Pristavi, ki je bila glavni razlog njegovega obiska. Prof. Peterle je namreč poklonil Prešernovi šoli doprni kip pesnika Franceta Prešerna, ki ga je izdelal akad. kipar Kolman iz Kranja.

Po maši je skupaj z veleposlanikom mag. Bojanom Grobovškom odkril pesnikov kip. Potem se je udeležil še akademije v dvorani.

Isti dan je tudi spregovoril na radiu Kotiček v Sloveniji.

V nedeljo, njegov zadnji dan v Argentini, je opoldan kosil na Pristavi v prijateljski družbi in obiskal še nekaj prijateljev in strankinih somišljenikov.

V ponedeljek zjutraj se je na letališču poslovil od organizatorja njegovega obiska prof. Tineta Vivoda.

OBVESTILA

NEDELJA, 21. septembra:

42. obletnica Slomškovega doma.

Referendum o trgovinah v Sloveniji in po svetu.

SREDA, 24. septembra:

Seja voditeljic šolskih tečajev, ob 20. v Slovenski hiši.

SOBOTA, 27. septembra:

Redni pouk na Srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 28. septembra:

Mladinski dan v Slovenski vasi.

SOBOTA, 4. oktobra:

Proslava šolskih otrok na čast Antonu Martinu Slomšku v Slovenski hiši.

Športni dan Srednješolskega tečaja, v Našem domu v San Justo.

V Slovenskem domu v San Martinu efektivna tombola, ob 19.30.

NEDELJA, 5. oktobra:

Mladinski dan na Pristavi.

Obletnica pri Svetogorski Mariji v cerkvi sv. Rafaela.

SOBOTA, 11. oktobra:

Redni pouk na Srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 12. oktobra:

47. obletnica v Našem domu v San Justo.

SOBOTA 18. oktobra:

Redni pouk na Srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

ZA SMEH

Učiteljica prinese v razred dve steklenici in glisto.

V eni steklenici je voda, v drugi alkohol. Glisto vrže v steklenico z vodo, glista veselo zaplava. Nato jo vrže v alkohol, glista zamirga in crkne. Učiteljica

vpraša učence, kaj se lahko iz tega naučijo.

Ihanek odvrne: „Pijmo šnops, pa ne bomo imeli glist!“

... „Ati, ati! Kje je Afrika?“ „Ne vem, sine, mamica je pospravljala.“

„Jaz sem vstajenje in življenje; kdor vame veruje, bo živel vekomaj.“

Vsem prijateljem in znancem sporočamo, da je umrl gospod

JOŽE ŠKULJ

vnet član in dolgoletni tajnik Zveze slovenskih katoliških mož.

Hvaležno se ga spominjamo in ga priporočamo v molitev in blag spomin.

Zveza slovenskih katoliških mož

Kdor v mene veruje, bo živel vekomaj

Vsem prijateljcem in znancem sporočamo, da je 8. septembra, v 85 letu starosti odšel k Bogu naš oče in ded

JOŽE ZIHERL

Prisrčno se zahvaljujemo misijonarju Petru Opeki za pogrebno sv. mašo in vodstvo pogreba. Prav tako se zahvaljujemo dr. Rodetu, dr. Gogalu in g. Franciju Šenku, ki so ga obiskovali, Ivanu Petkovšku, ki mu je nosil sv. obhajilo, in vsem, ki so ga tolažili v dolgi in hudi bolezni.

Žalujoči:
sinova **Jože** in **Peter**;
snahi **Bernarda** in **Beti**;
vnuki **Monika**, **Heri**, **Erika**, **Adrian** in **Maksi**,
ter ostalo sorodstvo

Buenos Aires, Ljubljana, Polica Grosuplje